

Наша мова калинова, в рідній школі рідна мова

1-й ведучий Добрий день вам, любі люди!

Хай вам щастя-доля буде,
Не на день і не на рік,
А на довгий, довгий вік.

2-й ведучий Є багато країн на землі,

В них – озера, річки і долини...
Є країни великі і малі,
Та найкраща завжди – Батьківщина.

Бібліотекар: Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій мальовничій землі, на нашій славній Україні. Тут жили наші батьки – тут корінь роду українського. І де б ми не були, скрізь відчуваємо поклик рідної землі, хвилюємося до сліз, зачувши рідне слово...

Сьогодні ми зібралися, щоб сказати теплі і ніжні слова про нашу рідну українську мову.

1. Солов'їну, барвінкову -

Колосисту навіки
Українську рідну мов
В дар дали мені батьки.
Берегти її, плекати
Буду всюди й повсякчас,
Бо ж єдина, так як мати, -
Мова кожного із нас.

2. Не цурайтесь мови, люди,

Рідного джерельця,
Хай вона струмочком буде,
Хай дійде до серця,
Хай вона в піснях лунає
І щодня, і в свято,
Соловейком хай співає
В українських хатах

3. Бо ж вона така багата,

Українська мова!
Неповторна і крилата
І така чудова.

Не цурайтесь люди, мови,

Не цурайтесь роду.
Як зачахне рідне слово –
Не буде народу.

Бібліотекар: Які чудові і теплі слова були сказані нашими наймолодшими учнями. Як добре, що вони люблять, цінують рідну мову і гордяться тим, що є українцями. Це дуже добре, що наші діти, майбутнє української нації, виростають справжніми патріотами рідної землі.

1-й ведучий. 9 листопада - День української писемності та мови. Це одне з наймолодших державних свят. Його запроваджено 1997 року за ініціативою Всеукраїнського товариства "Просвіта" імені Тараса Шевченка.

2-й ведучий. 6 листопада 1997 року було підписано Указ Президента України, у якому говориться: “На підтримку ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливості ролі української мови в консолідації суспільства постановляю: “Установити в Україні День української писемності та мови, який відзначати щорічно 9 листопада в день вшанування пам’яті Преподобного Нестора Літописця”.

1-й ведучий: Із святом вас, шановні добродії, із святом, шанувальники рідного слова. Корені українського слова проросли з найдавніших діалектів праслов’янських племен, рясними пагонами розвинулися в часи Давньоруської держави. Древнє слово квітами-перлами розцвітало у найдавніших пам’ятках культури Київської Русі, у полемічних творах, у красному письменстві різних часів.

2-й ведучий: Сьогодні наше свято – це свято української мови та писемності. З часу винайдення писемності фактично почався період документальної історії людства, тому стало можливим не тільки передавати мовну інформацію на відстані, але й закріпити її в часі.

1-й ведучий: Перші спроби письма відносяться приблизно до 35-50 віків до нашої ери. Спочатку це була гілочка пальми – знак миру. Потім – схематичне зображення предмета чи якогось явища. І нарешті – ієрогліфи. Прямим попередником слов’янської мови – є алфавіт, створений великими просвітителами слов’ян – братами Кирилом і Мефодієм.

2-й ведучий: У Київській Русі книги цінувалися, як рідкісні скарби. Мати декілька книг означало володіти цілим багатством. “Повість минулих літ” називає книги “ріками, які наповнюють весь світ мудрістю незмірної глибини”. “Якщо старанно пошукати в книгах мудрості, – зазначав літописець, – то знайдеш користь душі своїй”.

1-й ведучий. Ми — українці. Живемо у вільній не-залежній державі — Україні. Розмовляємо рідною державною мовою. А мова в нас красива і багата, мелодійна і щира, як і душа нашого народу.

2-й ведучий. Земля українська стародавня, така ж давня і наша мова. Учені довели, що вік нашої мови — 7 тисяч років. З покоління в покоління, в часи розквіту та падіння передавали нам предки цей скарб. Народ плекав рідну мову у піснях, легендах, переказах і передавав від роду до роду, щоб не загинула.

1-й ведучий. Для нас рідна мова — це не тільки дорога спадщина, яка об'єднує в собі народну мудрість, вироблену десятками й сотнями поколінь. Це наша гордість, бо все, що створено нею, увійшло в скарб-ницю загальнолюдської культури.

2-й ведучий. Весь світ віддає шану великим володарям українського слова — Т. Шевченкові та Франкові, Лесі Українці та Коцюбинському, Нечуєві-Левицькому та Сквороді, Котляревському та багатьом іншим майстрам слова, що довели милозвучність та багатство мови, щоб передати прийдешнім поколінням цей дорогоцінний скарб, гідну покоління спадщину, котру треба примножувати та оберігати.

1-й ведучий. Я цілком згодна, бо нещодавно прочитала слова Ушинського: «Відберіть мову — і народ уже більше не створить її, нову батьківщину навіть можна створити, а мову — ніколи; вимерла мова в устах народу — вимер і народ».

2-й ведучий. А мені спало на думку, що недаремно стільки літ чужинці старалися заборонити нашу мову, нав'язували свою культуру і свою владу.

1-й ведучий. Так. Факти вражаючі. 270 років поспіль намагалися знищити українську мову, а разом з нею і український народ, прагнули, аби він був покірним рабом без мови, без усної народної творчості, тобто без коріння роду нашого. Я пропоную пригадати той тернистий шлях боротьби української мови за незалежність.

2-й ведучий. Багато десятиліть наша мова знищувалася і плюндрувалася.

1-й ведучий. Хотіли вирвати язик,
Хотіли ноги поламати,
Топтали під шалений крик,
В'язнили, кидали за ґрати,
Зробить калікою з калік
Тебе хотіли, рідна мати.

2-й ведучий. А мова не корилася царю —
Ані царю, ані його сатрапам,
З орлом двоголавим стаючи на прю,
Що брав її у пазуристі лапи.

Плюндрованій, не надавали прав,
Немов на звіра, об'являли лови.
Орел впивався в душу, тіло рвав —
Він був безмозкий, хоч і двоголовий.

1-й ведучий. Не вдалося і не вдасться ворогам знищити нашу мову, наш народ, тому що ми відважна, хоробра, патріотична нація. А інакше і бути не може, адже ми нащадки славних козаків.

2-й ведучий Коли до серця крадеться тривога, -

За долю України я боюсь, -
З молитвою звертаюсь я до Бога.
І мовою українською молюсь.
Прошу для України в Бога щастя
І захисту для всіх її дітей,
А мова українська, мов причастя,
Теплом своїм торкається грудей...
О Боже мій – Великий, Всемогутній,
Мою українську мову порятуй.
І в світлий день прищестя,
В день майбутній
Україні Царство щастя приготуй.

1-й ведучий. Гріховний світ вирує неспроста,

Підступний демон, що керує нами,
Та піднімається нетлінно над віками
Велична постать вічного Христа.
О Господи! Знайди нас всіх, знайди,
Бо ми блукаєм хащами ще й нині.
Прости гріхи й провини безневинні,
І до спасіння всіх нас поведи.

2-й ведучий О Господи! Зціли нас всіх, зціли,

Всели в серця неопалиму мрію,
Щоб ми, впізнавши віру і надію,
Жорстокий світ добром перемогли.
Моя прекрасна українська мова,
Найкраща пісня в стоголоссі трав,
Кохане слово, наше рідне слово,
Яке колись Шевченко покохав.

1-й ведучий Ти все знесла: насмішки і зневаги,

Бездушну гру ворожих лжеїдей,
Ти, сповнена любові і відваги,
З-за ґрат летіла птахом до людей.

Ти наш вогонь на темнім полі битви,
Невинна кров, пролита в боротьбі,
Тебе вкладаєм тихо до молитви
І за спасіння дякуєм тобі.

Бібліотекар:Сьогодні зі щирими словами ми звертаємось до Господа, щоб він оберігав нашу мову, нашу батьківщину, наш народ. Щоб нарешті на нашій землі не завтра, а вже сьогодні запанував мир і спокій, щоб матері не оплакували синів, які гинуть на своїй же землі. Щоб наші вороги усвідомили, що ми єдиний народ, що Україна – сильна, єдина, неділима – від Заходу до Сходу, від Півдня до Півночі, і нікому ніколи не вдасться поставити її на коліна.

2-й ведучий Зараз не тільки наша мова, а й наша батьківщина переживає важкі і складні часи. Нам приходиться доводити всьому світу своє право бути вільними, право вирішувати самим свою долю. Це дуже важко. Кращі сини кладуть життя на алтар свободи. Прикро, що в ХХІ ст., технічний прогрес досягнув нечуваних висот, а моральність, духовність занепала настільки, що людське життя стало розмінною монетою. Та попри все ми віримо, що правда на нашому боці, а де правда, там і Бог, а значить і перемога. І ми обов'язково побудуємо нову європейську Україну, з новими правдивими законами, заживем по-новому, вільно і щасливо, бо інакше і бути не може.

1-й ведучий Як важко зводитись з колін...

Ще важче бути підневільним
І підійматися з руїн
Людської гідності й терпіння.
А потім далі йти і йти -
Рішуче, мужньо, без упину -
До сокровенної мети
Свого народу України.
Не можна жити у ярмі
Та сподіватись на свободу.
Ганебно борсатись в багні,
Якщо ти син свого народу.

2-й ведучий Він і подумати не міг,

Що станеш ти його героєм.
Майдане мій! Ти переміг
Щонайдорожчою ціною!
О, дай нам, Боже, каяття...
Дороги в рай не вибирають.
Нас повернули до життя
Герої - ті, що не вмирають.
У вірності твоїх синів
Віднайнеш сили, Україно!
Не важко зводитись з колін.

Не варто жити на колінах!

Бібліотекар:Прошу вшанувати пам'ять загиблих на Майдані, на сході України хвилиною мовчання.

1-й ведучий Нехай ніхто не половинить,

Твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно,
Бо ти на всіх у нас одна.
Одна від Заходу й до Сходу
Володарка земель і вод -
Ніхто не ділить хай народу,
Бо не поділиться народ.
І козаки, й стрільці січові
За тебе гинули в полях.
У небесах сузір'я Лева
Нам світить на Чумацький Шлях.
Стражденна чаєчко-небого,
Єдині два твої крила.
Виходим, нене, у дорогу,
Аби ти вільною була.
Нехай ніхто не половинить
Твоїх земель, не розтина,
Бо ти єдина, Україно,
Бо ти на світі в нас одна.

Бібліотекар:Вірмо, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. А ми маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багаті, вільної, демократичної України, якою пишатимуться наші нащадки.

2-й ведучий Не ділімо цю землю,

Не ділімо це небо,
Не ділімо хатини
Й сім'ї не ділімо!
Бо ми - браття, єдині
В українському слові,
В українськiм коріння,
В українській любові!